

İBLİS ORDUSUNUN GÖREVİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben müberaken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd:

Fekale Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem.

إِذَا أَصْبَحَ إِبْلِيسُ بَعَثَ جُنُودَهُ فَيَقُولُ مَنْ أَضَلَّ
هَذَا لَمْ مُسْلِمًا أَلْبَسْتُهُ التَّاجَ فَيَجِئُونَ فَيَقُولُونَ
أَزَلُّ بِهِ حَتَّى طَلَّقَ امْرَأَتَهُ فَيَقُولُ فَيُوشِكُ أَنْ يَتَزَوَّجَ
وَيَجِيءُ هَذَا فَيَقُولُ لَمْ أَزَلُّ بِهِ الْيَوْمَ حَتَّى عَقَّ وَالِدِيهِ
فَيَقُولُ فَيُوشِكُ أَنْ يَبْرَّ وَيَجِيءُ هَذَا فَيَقُولُ لَمْ أَزَلُّ بِهِ
وَيُلْبِسُهُ التَّاجَ حَتَّى أَشْرَكَ فَيَقُولُ أَنْتَ أَنْتَ

İzâ esbaha iblîsü be'ase cünûdehû fe-yekûlü men edalle müslimen elbestühü't-tâce fe-yecîûne fe-yekûlûne hâzâ lem ezel bi-hî

hattâ tallaka imraetehû fe-yekûlü fe-yûşikü en yetezevvece ve yecîü hâzâ fe-yekûlü lem ezel bi-hî el-yevme hattâ 'akka vâlidayhi fe-yekûlü fe-yûşikü en yeberra ve yecîü hâzâ fe-yekûlü lem ezel bi-hî hattâ eşrake fe-yekûlü ente ente ve yûlbisühü't-tâce.

Peygamber efendimiz bu metnini okumuş olduğum hadîs-i şerîf'te, bizim bilmediğimiz bir şeyi öğretiyor, anlatıyor, şöyle;

İzâ esbaha iblîsü. Şeytan sabaha çıktığı zaman, şeytanın büyük şeytan, iblis.

Be'ase cünûdehû. Şeytanlardan oluşan ordularını, vazifelendirir. Gönderecek insanlara aldatsınlar diye, hepsini göndermek üzere hazırlar.

Fe-yekûlü. Ve der ki onlara;

Men edalle müslimen. Kim bir Müslüman'ı saptırırsa, şaşırtırsa. *Elbestühü't-tâce.* Onun başına taç giydireceğim, bu işi başarmanın, mükâfat olarak başına taç giydireceğim der.

Fe-yecîüne fe-yekûlûne. Giderler, günlük şeytanlık vazifelerini yapmaya giderler ve dönerler.

Fe-yekûlû hâzâ. Bir tanesi der ki, bunlardan.

Lem ezel bi-hî hattâ tallaka imraetehû. Yapıştım herifin yakasına, bırakmadım Müslüman'ı, azdırdım, kızdırdım, şaşkırttım, sapıttım, nihayet karısını boşattırdım. Kışkırttım kışkırttım, şeytanlığımı yaptım, kışkırttım, azdırdım, saptırdım, herif küplere bindi, kadın bağırdı, adam bağırdı derken, çanaklar kırıldı, çangır çungur efendim gürültü patırtı, hep şeytanın işleri bunlar. Kızdırdım, başardım. Adam en sonunda; boşadım seni, boşsun benden diye karıyı boşadı. Boşattırdım karıyı.

Fe-yekûlû fe-yûşikü en yetezevvece. İyi ama yine de evlenebilirler bunlar. Boşanmış ama, bir yuva yıkmışsın ama barışıklar, veyahut birbirleriyle evlenirler, veya başkalarıyla evlenirler. Evli insan dinini korumuş oluyor. Bekar şeytana daha çok avucuna geliyor, daha çok kanıyor ama evli dinini korumuş oluyor. Yani bir şey yapmışsın tamam ama, bunlar gene toparlanabilirler, evlenirler yine der. Büyük şeytan, İblis.

Ve yecîü hâzâ. Bu sefer bir başka şeytan gelir.

Fe-yekûlü lem ezel bi-hî el-yevme. Ben bugün bir Müslümanın yakasına yapıştım, uğraştım uğraştım. *Hattâ 'akka vâlidayhi.* Nihayet kafayı bozdurttum, anasına babasına asi hale getirdim. Annesine babasına isyan ettirttim Müslümanı. Anneye babaya isyan etmek çok büyük günah İslam da. Asi gelmek, sözünü dinlememek çok büyük günah. O büyük günahı işlettirdim. Boşamak ta en büyük günah, çok büyük günah.

Buna da der ki iblis, büyük şeytan.

Fe-yekûlü fe-yûşikü en yeberra. Yani sen bu sefer bunu şey yapmışsın ama, efendim babasına karşı getirtmişsin, anasına karşı getirtmişsin, asilik yaptırtmışsın bu evlada ama, bu evlada ama, eh pişman olur tevbe eder, belki yine el öper falan, vazgeçer yine, yine senin emeklerin boşa gider.

Ve yecîü hâzâ. Nihayet bir başkası gelir şeytanlardan, şeytanın ordusu çok ya, iblisin ordusu çok.

Fe-yekûlü lem ezel bi-hî hattâ eşrake.

Der ki;

Ben de bir Müslümanın yakasına yapıştım, vesveseyi bastırdım, verdim, kafasını karıştırdım, kalbini karıştırdım, karıştırdım, aklını bozdum.

Hattâ eşrake. Nihayet müşrik oldu. İmandan çıkarttım, Müslümanlıktan ayağını kaydirttim, müşrik oldu.

Fe-yekûlü. O zaman iblis der ki;

Ente ente. Tamam. En iyisini sen yapmışsın. Tam. Tam en büyük şeytanlığı sen yapmışsın der. Çünkü şirke düştü mü, İslam'dan çıktımı mahvoluyor insan. En kötüsünü o yaptı diye. *Ve yûlbisühü't-tâce.*

Ve ona şeytanlık mükâfatı olarak yaptığı muzırlığın, şeytanlığın karşılığı olarak şeytanlık tacı giydirir başına.

a. Selamın Faziletini Anlamak

Diğer hadîs-i şerîf.

إِذَا اضْطَحَبَ رَجُلَانِ مُسْلِمَانِ فَحَالَ بَيْنَهُمَا شَجَرٌ
أَوْ حَجْرٌ أَوْ مَدْرٌ فَلْيُسَلِّمِ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ
وَيَتَبَادَلُوا السَّلَامَ

Ize's-tahabe racülâni müslimâni fe-hâle beynehümâ şecerun ev hacerun ev mederun fe'l-yüsellim ehadühümâ ala'l-uhrâ ve yetebâdelü's-selâme.

Hayret edeceğiniz bir diğer hadîs-i şerîf.

Ebü'd-Derdâ radıyallahu anh'den.

Buyuruyor ki efendimiz;

Hayret edeceksiniz.

Ize's-tahabe racülâni müslimâni. İki Müslüman ahbaplık ettiler mi, beraber yolda arkadaş olup bir yere gidiyorlar mı?

Giderlerken bu beraberlikleri esnasında;

Fe-hâle beynehümâ şecerun ev hacerun ev mederun. Aralarına bir ağaç, yahut bir efendim toprak tepesi yığını, yahut bir taş girerde şöyle ayrılır, tekrar buluşurlarsa kavuşurlarsa. Düşünün ki iki atlı gidiyor, tıklar tıklar yan yana konuşarak, efendim önlerine bir şey geldi, şöyle gittiler, şöyle gittiler, sonra yine kavuştular. Ha aralarına böyle bir mani engelledi aralarına girdi de, sonra tekrar karşılaştılar mı,

Fe'l-yüsellim ehadühümâ ala'l-uhrâ. Biri ötekisine hemen selam versin. Ya biz zaten

ahbabız, zaten yola beraber çıktık demesin, her maniye geçtik ten, her yüz yüze geldikten sonra birbirlerine yine selam versinler .

Ve yetebâdelü's-selâme. Selamı birbirlerine çok çok versinler, çok çok ikram etsinler.

Yani buradan şunu anlıyoruz. Selam oyuncak değil, kıymetli bir şey. Yani boş bir âdet değil, faydalı sevaplı bir şey. Onun için iki adam bile yolda giderken, karşılaştıkça karşılaştıkça, esselamu aleyküm ve rahmetullah, esselamu aleyküm ve rahmetullah desin.

Çünkü esselamu aleyküm ve rahmetullah demek?

Allah'ın selamı senin üzerine olsun. Allah seni dünyada ahirette selamette eylesin. Selamet yurdu olan cennetine soksun falan demek. Her selamın on hasene sevap kazandırması var insana.

Onun için sahabe-i kirâm, kalabalık yerlere selam vermek niyetiyle giderlerdi.

Abdullah İbn-i Ömer birisine diyor ki;

Kalk çarşıya gidelim. O da ona bakıyor hazreti Ömer'in Oğlu Abdullah niye böyle çarşıya gitmek istiyor?

Diyor ki; Ben, ey Ömer'in oğlu Abdullah. Ben senin halini, huyunu tanıyorum, biliyorum. Sen çarşığı pazarı sevmezsin. Orada yalan yere yeminler edilir, tartılar eksik tartılır, günahlar, haramlar, faizler, bilmem neler, aldatmacalar olabilir. Sen çarşığı sevmezsin. Niye çarşıya gidelim diyorsun durup dururken?

Gel beraber çarşıya gidelim niye diyorsun?

Şeklinde soruyor. Yani anlayamadım niye böyle istiyorsun? Diye soruyor.

O da diyor ki; yahu orda adam çoktur, selam veririz, sevap kazanırız diyor. Şeye bak düşünceye bak. Orda adam çoktur, selam veririz, sevap kazanırız. Selam çok önemli. Çok sevaplı bir şey, karlı bir şey, faydalı bir şey.

b. Allah'ın Görünmez Kullarının Yardımı

إِذَا أَضَلَّ أَحَدُكُمْ شَيْئًا أَوْ أَرَادَ أَحَدُكُمْ غَوَاةً
وَهُوَ بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا أَنْيْسٌ فَلْيَقُلْ يَا عِبَادَ اللَّهِ
أَغِيثُونِي يَا عِبَادَ اللَّهِ أَعِينُونِي فَإِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا
لَا يَرَاهُمْ

İzâ edalle ehadüküm şey'en.

Bu da çok ilginizi çekecek bir konu.

İzâ edalle ehadüküm şey'en ev erâde ehadüküm ğavsên ve hüve bi-'ardın leyse bi-hâ enîsün fe'l-yekul yâ 'ıbâdallâhi eġîsûnî yâ 'ıbâdallâhi e'înûnî fe-inne lillâhi 'ıbâden lâ yerâhüm.

Utve b. Gazvân radiyallahu anh'den, Taberânî rivayet eylemiş bu üçüncü hadîs-i şerîfi.

İzâ edalle ehadüküm şey'en. Sizden biriniz bir şeyi kaybettiği zaman, şaşırıldığı zaman, yani keçisi kayboluyor köyde adamın, kuzusu kayboluyor, atı öküzü kayboluyor falan, bir şeyi kaybettiği zaman efendim.

Ev erâde ehadüküm ğavsên ve hüve bi-'ardın leyse bi-hâ enîsün. Yahut şöyle bir laf söyleyecek yardım isteyecek bir insanın olmadığı tenha bir arazideyken, sizden biriniz, bir yardım ihtiyacında olursa, yardım isteyecek olursa, medet isteyecek olursa.

Fe'l-yekul.

Desin ki;

Yâ 'ibâdallâhi eġîsûnî Ey Allah'ın kulları! Benim imdadıma yetişin.

Yâ 'ibâdallâhi e'înûnî. Ey Allah'ın kulları! Bana yardımcı olun desin. Ama yok ortada kimse yine böyle desin. Görmediği halde böyle desin.

Fe-inne lillâhi 'ibâden. Çünkü Allah'ın bazı kulları vardır ki;

Lâ yerâhüm.

O onları görmez. Göze görünmez ama, Allah'ın öyle bazı kulları vardır. Ey Allah'ın kulları bana imdadıma yetişin. Ey Allah'ın kulları! Bana yardım edin deyince. O Allah'ın kulları fırt yardıma yetişirler. Kerametle veyahut erenlerden oldukları için böyle efendim yardımına yetişirler. Bu da Cenâb-ı Hak'ın demek ki bazı görünmez kulları, mahlûkları, melekleri vs. si olduğunu gösteriyor.

Bir hikaye okumuştum. Belki tam hatırımda da kalmış olabilir ama çerçevesiyle söyleyeyim. Bir mübarek zat yalnız yolculuğa çıkıyor. Malı, mülkü, parası, kesesi, atı vs. ile tek başına yola çıkıyor. Tenha bir yerde karşısına harami çıkıyor. Yol kesici. Efendim kılı-

cıyla bunu öldürecek, soyacak. Yol kesici. Alacak paralarını. Efendim bu bir duaya başlıyor. Efendim tam adam öldürecek. Hey dur bire dur. Böyle bir ses duyuyor adam. Şöyle bir tereddüt ediyor. Yahu ben تنها bir vadide adamın yolunu kestim, burada in yok cin yok, efendim, bu ses nereden geliyor diye, sağa bakıyor sola bakıyor. Kimse yok. Yine kılıcıyla adamı öldürecek tam, kılıcı şey yaparken, yine böyle hey dur dur yapma falan. Allah Allah. Yine bakınıyor etrafına, yine kimse yok. Üçüncü bir defa, ya ben hayal mi görüyorum ne oluyor falan. Öldürecek, atını, devesini, heybesini, her şeyini alacak. Onu orada öldürecek artık. O sırada bir beyaz atlı beliriyor, dıgıdık dıgıdık, süratle geliyor. Bu kılıcı kaldırmış olan herifi bir anda haklıyor orda, yıkıyor yere. Tabi ötekisi bakıyor ki, kurtuldu ölümden. Yani kılıç kafasına kalkmışken kurtuldu.

Diyor ki; ya mübarek yani, hayatımı sana borçluyum, sen beni kurtardın. Sen kimsin?

Ben diyor, bilmem kaçınca semada vazifeli meleşim. Sen o duayı okuyunca Allah beni vazifelendirdi. Oradan buraya gelinceye kadar iki defa da bağırdım, yapamam diye yetiştim

diyor. Yani Allah'ın yeri de geniş, gökleri de geniş. Bizim bilmediğimiz nice yaratıkları var, mahlukları, melekleri var. Cinler var, insanlar var. Efendim erenler var, evliya var. Cenâb-ı Hak'tan yardım isteyince, Cenâb-ı Hak'ın has kullarından, yardım isteyin diyor peygamber efendimiz. Ey Allah'ın kulları! Mübarek kulları! Benim imdadıma yetişin, bana yardım edin deyince, Allah yardım gönderiyor onlarla.

Allahu Teâlâ hazretleri, bizi de yardımına, nusretine, ikramına, ihsanına mazhar eylesin. Her türlü tehlikeden korusun. İki cihanda aziz eylesin. Allah hepinizden razı olsun.

El Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

